

Oponentský posudek bakalářské práce studentky Žanety Hanušové NA STOLE.

Žaneta Hanušová si jako téma své práce zvolila výtvarné dílo, které má prostřednictvím dvojice stolních desek probudit v divákovi – řečeno slovy autorky - „myšlenkové pochody o cestách zvířat na jídelní stůl“ a zprostředkovaně vyvolat obecné zamyšlení nad současnou situací vztahu člověka a zvířete. Základem její práce je dětský zážitek, kdy se stala svědkem zabití a stažení králíka, zobecněný na zkušenost naší doby, v níž často dochází po srážce s automobilem k poranění či zabití lesní zvěře. Ve svém konceptu zvolila konfrontaci desky stolu s intarzovaným tělem mrtvého králíka a desky pokryté asfaltem s reliéfními otisky vzorů pneumatik.

Teoretická část práce Žanety Hanušové potvrzuje, že se autorka zevrubně a v pozoruhodně širokém záběru danou problematikou zabývala i v dalších souvislostech. Připomíná tu tvorbu umělců, jejichž díla se pro ni stala určitou inspirací či potvrzením správnosti vlastních úvah, připojuje pasáže věnované dějinám stravování s akcentem na novodobý přechod od konzumace masa k vegetariánské stravě, shrnuje stručný přehled symbolických významů, které v různých civilizacích a historických dobách lidé zajáci či králíkovi přisuzovali. S ohledem na uměleckořemeslnou část své práce připojuje v souhrnném pohledu historický vývoj intarzie a markerie včetně moderních variant těchto truhlářských technik a popis technologického postupu.

V úvodu partie věnované vlastní realizaci díla vysvětluje autorka – a doprovází sledem názorných obrázků – svou výtvarnou cestu od prvotního nápadu k finálnímu motivu intarzované desky. Stylizovaná kompozice intarzie zachycuje dominantní figuru mrtvého staženého králíka doplněnou skupinou malých králíčků a překříženým jídelním nožem a vidličkou. Apelativnost celého výjevu je jistě nasnadě, stejně jako prostor pro úvahy diváka. Ale i při maximální míře fantazie lze pouze stěží pochopit, proč je tento výjev – tematicky nazvaný NA STOLE - umístěn na podkladu s parketovým vzorem. Žaneta Hanušová v textové části sice tuto kombinaci vysvětluje odkazem na historické doby, kdy se házely kosti a zbytky masa pod stůl psům, ale je to propojení výtvarně i logicky diskutabilní, které navíc naznačuje i určitou slabinu celého díla. To je totiž až příliš vystavěné na příběhu, nebo přesněji na několika příbězích, které divákovi i při nejlepší vůli unikají. Naštěstí tento divák ani netuší, že doplňkem celé práce, zejména její teoretické části, je doprovodná dotazníková akce zaměřená na vztah mladých děvčat ke konzumaci masa, resp. k vegetariánství. Její nadbytečnost je neoddiskutovatelná, poněvadž rozsah a jednosměrné zaměření otázek, stejně jako počet tří respondentek, nemohou vést k žádným relevantním závěrům. Nicméně představují alespoň v náznaku zajímavou sondu do stravovacích zvyklostí některých dnešních studentek.

Navzdory uvedeným drobným výhradám je výtvarná i teoretická práce Žanety Hanušové sympaticky vyhraněným a zaměřeným dílem, které je objevným využitím tradiční techniky intarzie pro současný výtvarný projev.

Doporučuji tuto bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení v praktické a teoretické části

velmi dobře.

V Liberci 10. 6. 2012

Mgr. Oldřich Palata